

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/39/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112206433
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3112206433.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu Orange Slovensko a.s., Bratislava, Prievozská 6/A, IČO 35 697 270, zastúpeného advokátom Martinom Katriakom, so sídlom, Bratislava, Dr. Vladimíra Clementisa 10 proti žalovanému B. E., bytom R., N. XXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, zastúpeného advokátom JUDr. Ambrózom Motykom, so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie 638,21 eur s príslušenstvom, na odvolanie vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 11. marca 2013, č.k. 19C/8/2012-87, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa rozhodol, že vedľajší účastník na strane žalovaného nemá právo na náhradu trov konania. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 638,21 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 07.05.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania. Rozsudkom Okresného súdu Trenčín č.k. 19C/8/2012-78 zo dňa 02.10.2012, právoplatným dňa 16.11.2012, bol žalovaný zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu 140,30 eur s 9 % úrokom z omeškania ročne od 7.5.2010 do zaplatenia. Vo zvyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov konania nepriznal a rozhodol, že o trovách vedľajšieho účastníka bude rozhodnuté samostatným uznesením. O náhrade trov konania účastníkov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 O.s.p., nakoľko obaja účastníci konania mali úspech vo veci čiastočný. Úspech žalobcu vo veci spočíval v priznanej istine 140,30 eur a úspech žalovaného vo veci spočíval v zamietnutej časti žaloby o zaplatenie 497,91 eur. Súd prvého stupňa považoval úspech oboch účastníkov za pomerne rovnaký, preto rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania nepriznal. V zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Vedľajší účastník podporoval v konaní žalovaného, preto mu prináleží právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu, v akom prináleží žalovanému. Nakoľko súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 19C/8/2012-78 zo dňa 02.10.2012, právoplatným dňa 16.11.2012, žalovanému podľa § 142 ods. 2 O.s.p. nepriznal právo na náhradu trov konania, preto vyslovil, že ani vedľajší účastník na strane žalovaného nemá na náhradu trov právo.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, odvolanie vedľajší účastník na strane žalovaného. Žiadal, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti zmenil tak, že uloží žalobcovi povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 101,98 eur a zároveň si vedľajší účastník uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania v celkovej výške 30,29 eur. V odvolaní uviedol, že nárok žalobcu pozostával z dvoch samostatných nárokov, konkrétne zo sumy 140,30 eur za nezaplatené elektronické komunikačné služby a zo sumy 497,91 eur za dojednanú zmluvnú pokutu. Vedľajší účastník nenamietal časť uplatneného nároku žalobcu vo výške 140,30 eur s príslušenstvom za poskytnuté elektronické komunikačné služby. Tieto dva samostatné nároky vyplývajú z rozličného skutkového základu aj právneho posúdenia, pričom by mohli byť predmetom samostatných žalôb. Po doručení návrhu a platobného rozkazu nenamietal vo svojom vyjadrení časť uplatneného nároku žalobcu vo výške 140,30 eur s príslušenstvom, ale namietal

opodstatnenosť zmluvnej pokuty a vstúpil do konania iba ohľadom samostatného nároku žalobcu na zaplataenie zmluvnej pokuty. V obdobných veciach, keď žalobca uplatňuje žalobou dva samostatné nároky vedľajší účastník nemá inú možnosť ako vstúpiť do celého konania. Rozsah svojho pôsobenia však po oboznámení sa so žalobou určí vedľajší účastník. Nie je totiž možné spravodlivo žiadať od vedľajšieho účastníka, aby vstupoval na podporu žalovaného aj pri uplatňovanom nároku žalobcu, ktorý je opodstatnený. V konaní sú odlišným subjektom od žalovaného na strane, ktorého vystupujú a konajú sami za seba. Poukázal na ustálenú súdnu prax, kedy pri rozhodovaní o samostatných nárokoch v jednom konaní, musí byť táto okolnosť premietnutá aj pri rozhodovaní o náhrade trov konania (R 28/1970, R 53/1993, uznesenia NS SR 4M Cdo 20/2010 zo dňa 26.01.2011). V obdobnej právnej veci, kedy vedľajší účastník namietal iba samostatný nárok žalobcu na zaplataenie zmluvnej pokuty, ale nenamietal samostatný nárok na zaplataenie poskytnutých elektronických služieb bolo už rozhodnuté odvolacím súdom opakovane so stanovením právneho názoru, že na samostatnosť nárokov je nevyhnutné prihliadať, ak z podaní vedľajšieho účastníka vyplýva, že vstúpil do konania iba v časti konania o neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal na rozsudky KS Prešov sp. zn. 16Co/33/2012, 3Co/17/2012, 8Co/37/2012, 17Co/37/2012, 18Co/34/2012, 6Co/59/2012. Len na margo poukázal, že aj keby nevychádzal zo samostatnosti nárokov uplatnených nárokov, výrok o trovách aj tak nepovažuje za správny, pretože žalobca bol úspešný v pomernej časti 140,30 eur (22%) a žalovaný v časti 497,91 eur (78%). V zmysle uvedeného by teda prislúchalo žalovanému ako aj vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval v konaní na jeho podporu právo na 56% z uplatnených trov. Argumentácia súdu, že úspech u oboch účastníkov považuje za pomerne rovnaký je teda podľa jeho názoru neadekvátny.

Odvolací súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že uznesenie je potrebné v napadnutej časti výroku o náhrade trov konania potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pretože je vo výroku vecne správne.

Odvolací súd preskúmaním zistil, že súd prvého stupňa o náhrade trov vedľajšieho účastníka rozhodol správne, keď vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal. Súd prvého stupňa správne v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že v zmysle § 93 ods. 4 O.s.p. má v konaní vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Vedľajší účastník podporoval v konaní žalovaného, preto mu prináleží právo na náhradu trov konania v rovnakom rozsahu, v akom prináleží žalovanému. Nakoľko súd prvého stupňa rozsudkom č. k. 19C/8/2012-78 zo dňa 02.10.2012, právoplatným dňa 16.11.2012, žalovanému podľa § 142 ods. 2 O.s.p. nepriznal právo na náhradu trov konania, preto správne vyslovil, že ani vedľajší účastník na strane žalovaného nemá na náhradu trov právo. Odvolací súd sa stotožnil i s názorom súdu prvého stupňa, keď úspech oboch účastníkov považoval za pomerne rovnaký a preto rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. a žiadnemu z účastníkov konania právo na náhradu trov konania nepriznal. Odvolací súd konštatuje, že úspech žalobcu spočíval nielen v priznanej istine 140,30 eur, ale i v priznanom príslušenstve- teda 9% úroku z omeškania od 07.05.2010 do zaplataenia a úspech žalovaného vo veci spočíval v zamietnutej časti žaloby o zaplataenie 497,91 eur. Námietky vedľajšieho účastníka uvádzané v odvolaní preto odvolací súd nepovažoval za opodstatnené.

Preto krajský súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom krajského súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.